

[Ulrich.]

lig, og derfor advarer jeg nu, som jeg har advaret flere Gange tidligere, imod at forcere hele denne Udstykningsbevægelse frem.

Det er vel ikke forkert, naar jeg gaar ud fra, at det ærede Medlem Hr. C. O. Pedersen er Fader til dette Barn, som Partiet Venstre har adopteret, og det er vel heller ikke forkert, naar jeg gaar ud fra, at det er dette Faderskab, der har forlenet det ærede Medlem med sit Partis fulde Tillid. Alle virkelige Landbrugsrepræsentanter i Partiet Venstre falder det ærede Medlem for Fode, de bøjer sig for hans Visdom, følger ham paa den forestaaende Høvdingefærd. Det ærede Medlem har mange rige Evner og har i Tidernes Løb optraadt i mange forskellige Egenskaber, saa det er sikkert ikke for tidligt, at Partipærene begynder at falde i hans Turban. Det ærede Medlem kender aabenbart Historien om de to store Høvdinger ovre i Jylland, den ene i Nord, den anden i Syd. De havde samlet deres Underhøvdinge og Folk omkring sig og havde kridtet Støvlerne rigtig godt, for at de kunde staa imod de Angreb af lumse Kumpaner, der blev gjort paa det frie Selveje her i dette Land. De drog ud i Kampen, og i første Omgang syntes det, som om de vandt Sejrr i denne Kamp, Folket faldt dem til Fode, og megen Ros blev disse Høvdinger til Del. Saa drog de hjem og sov de retfærdiges Søvn oven paa denne store Bedrift, men medens de sov, samlede Fjenden sig til nyt Angreb, Forrædere indenfor Høvdingenes eget Parti sneg sig hen og vaskede Kridtet af Støvlerne, og da de atter kom ud i Kampen, saa viste det sig, at de havde smurt Rævefedt under Saalerne i Stedet for. De store Høvdinger faldt, Underhøvdingene gik over til Fjenden, Folket drog hjem og vaskede sine Vunder under stor Bekymring —, men man hentede ingen Ambulance til de faldne Høvdinger, man kørte dem bort paa en Skraldevogn. Jeg haaber, at det ærede Medlem tager Lære af denne Historie og ikke udsætter sit Parti for det Nederlag, der er en sikker Følge af at sige et og gøre noget andet.

I sin Forelæggelsestale udtalte det ærede Medlem, Hr. C. O. Pedersen, at det, Venstre ønskede, var Jord til alle kvalificerede Ansøgere, hverken mere eller mindre. Det er en ganske mærkværdig Betragtning, at enhver, der er kvalificeret til en bestemt Ting, han skal have denne bestemte Ting. Jeg beder det ærede Medlem tænke nærmere over Konsekvensen af denne hans Opfattelse, at hvert Menneske i dette vort Samfund skulde have den bestemte

Ting, hvortil han er kvalificeret. Tænk blot, dersom alle, der havde været kvalificerede til at blive Amtsforvaltere i Roskilde, skulde have haft dette Embede! Saa havde der ikke været store Chancer for det ærede Medlem. Jeg maa gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at i dette vort Land er der Tusinder og atter Tusinder af Mennesker, der fra deres tidligste Barndom uddanner sig paa alle mulige forskellige Omraader, og naar Tiden kommer, da deres specielle Uddannelse skal gøres frugtbringende, saa gaar de ind i Livets Lotteri. Saaledes er det i dette Samfund, og saaledes er det i alle andre Samfund. Hvert enkelt Menneske maa være sin egen Lykkes Smed. Det kan ikke hjælpe noget, at der kommer en ung Mand og siger: Jeg har taget juridisk Embedseksamen med 1ste Karakter, nu vil jeg være Dommer i Landsretten. Han bliver det ikke, medmindre Omstændighederne muligvis efter mange Aars Ventetid former sig saaledes, at han kan faa et saadant Embede. Det kan dog ikke hjælpe noget, at en Mand, der er blevet uddannet som Lærer, som har taget Seminaristeksamen og er blevet en meget habil Mand paa dette Omraade og har ofret hele sin Kapital paa denne Uddannelse, kommer til det offentlige og siger: Der er opslaaet et Embede ledigt som Forstander for Statens Lærerhøjskole, det vil jeg have. Han faar det ikke. Men naar en ung Mand blot er saa fornuftig, at han kommer og siger til det ærede Medlem Hr. C. O. Pedersen: Jeg vil have en Landejendom ved Statens Hjælp, ja, saa faar han den. Han skal ganske vist være kvalificeret, siger det ærede Medlem, men de Krav, det ærede Medlem stiller til Kvalifikationen, er saa ringe, at der ikke er nogen ung Mand i dette Land, som ikke kan fremskaffe de Beviser, det ærede Medlem kræver. Nej, alle andre Ting er undergivet Livets Lov, men alle de unge Mennesker, som vil dyrke Danmarks Jord, kan komme til det ærede Medlem Hr. C. O. Pedersen og faa denne Jord ved Statens Hjælp.

Og i Gaar gik det ærede Medlem jo endnu videre. I sin Forelæggelsestale sagde han: de, der er kvalificerede, skal have Jord, og vi har i vort Lovforslag aflejret saadanne Summer, som vi mener — det maa jeg gaa ud fra — er afpassede efter Antallet af dem, der er kvalificerede. Det ærede Medlem maa altsaa i Henhold til sin Forelæggelsestale mene, at der kun er kvalificeret de 1557, som det ærede